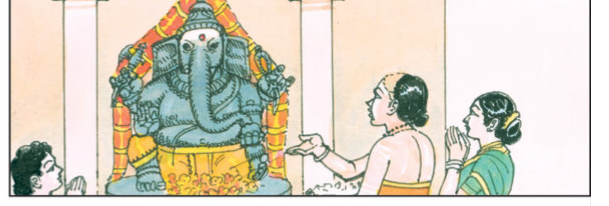

1

ತಿರುನರೈಯಾರ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಕ್ತ ದಂಪತಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗು ವಿಗೆ ನಂಜು ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

2

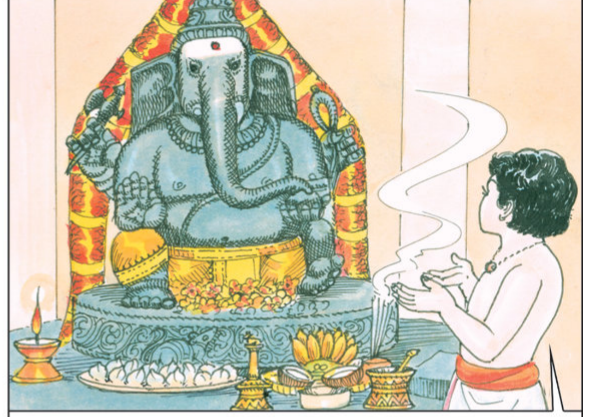
ನಂಜು, ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಗಣೇಶನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರು.

ಆಗಲಿ ಅಪ್ಪಾ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

3

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಗಣೇಶನ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟನು.

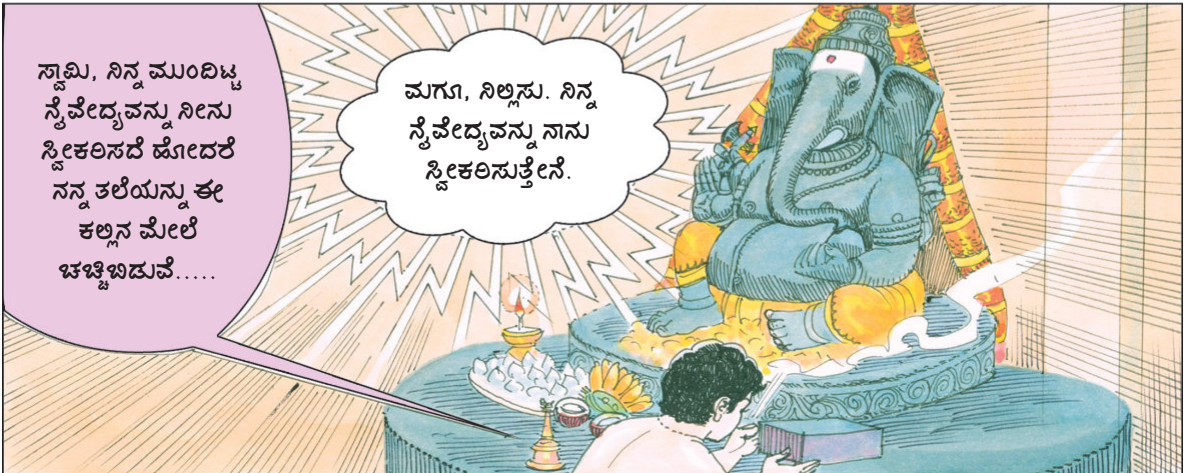
ಭಗವಂತ! ನೀನೇಕೆ ನಿನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸಿದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ? ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ನನ್ನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲೇನಾದರೂ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಯಿತೆ?

4

ನಂಜು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕಾದು ನಿಂತರೂ ಗಣೇಶ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ಭಕ್ತಿ, ಭಾವಗಳು ತೀವ್ರಗೊಂಡು ನಂಜು ಹೇಳತೊಡಗಿದ...

ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಈ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಚಚ್ಚಿಬಿಡುವೆ.....

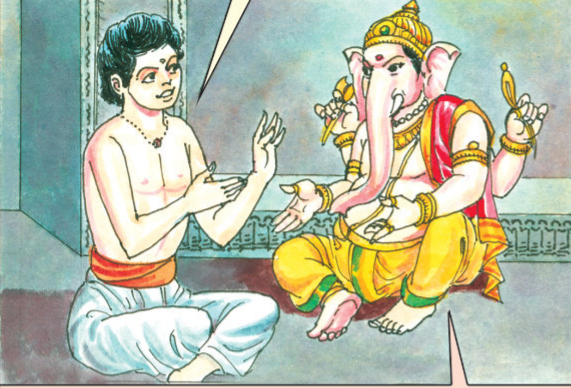
ಮಗಾ, ನಿಲ್ಲಿಸು. ನಿನ್ನ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

5

ಗಣೇಶನು ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ; ನಂಞ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅನಂದದಿಂದ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದ. ಕೂಡಲೇ ನಂಞಗೆ ಶಾಲೆಯ ನೆನಪಾಯಿತು.

ಭಗವಾನ್! ನಿನ್ನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಶಾಲೆಗೆ ತಡವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ?

ಏನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ, ಮಗು! ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನೇ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

7

ನಂಞಯವರೇ, ಮಹಾನ್ ಸಂತರಾದ ಅಪ್ಪರ್, ಸುಂದರರ್ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧರ್ ಇವರು ಶೈವಧರ್ಮದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ 'ತೇವಾರಂ' ಗ್ರಂಥಗಳು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದಿವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ರಹಸ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಜೊರಗೆ ತರಬೇಕು.

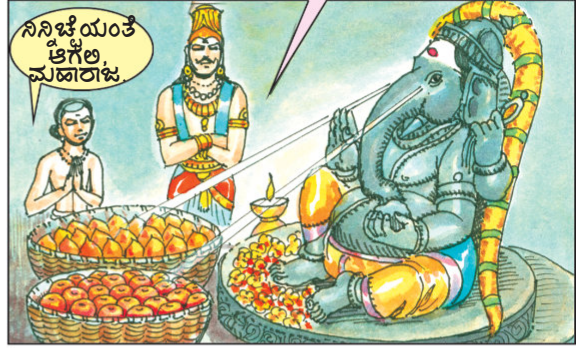

ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಡೆಯುವುದು, ಪ್ರಭು!

6

ಗಣೇಶನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ್ದರಿಂದ ನಂಞಗೆ 'ನಂಞಯಾಂಡರ್ ನಂಞ' ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಚೋಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನಾದ ರಾಜರಾಜ ಚೋಳನು ನಂಞಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ತಿರುನಲ್ವೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ

ಮಗು, ನಂಞ. ಈ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಭಗವಾನ್ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸು.

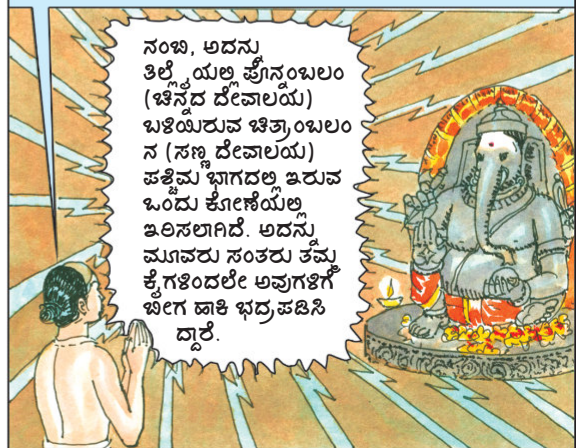

ನಂಞ ಆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಗಣೇಶನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದ. ಗಣೇಶನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ. ರಾಜನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಗೊಂಡ.

8

ನಂಞ ಗಣೇಶನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ದೇವಾ! ತೇವಾರಂ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡು.

ನಂಞ, ಅದನ್ನು ತಿಲೈಯಲ್ಲಿ ಪೊಸಂಬಲಂ (ಚೆನ್ನದ ದೇವಾಲಯ) ಬಳಿಯಿರುವ ಚಿತ್ರಾಂಬಲಂ ನ (ಸಣ್ಣ ದೇವಾಲಯ) ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮೂವರು ಸಂತರು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಗವಾನ್ ಗಣೇಶನು ನಂಞಗೆ ಇನ್ನಿತರ ಶೈವ ಸಂತರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ.

9

ರಾಜರಾಜ ಚೋಳ ಡಾಗು ನಂಱ ತಿಲ್ಲೈಗೆ ಜೋಗಿ ಭಗವಾನ್ ನಟರಾಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ತಿಲ್ಲೈಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ಬೀಗ ಡಾಕಿದ್ಲ ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

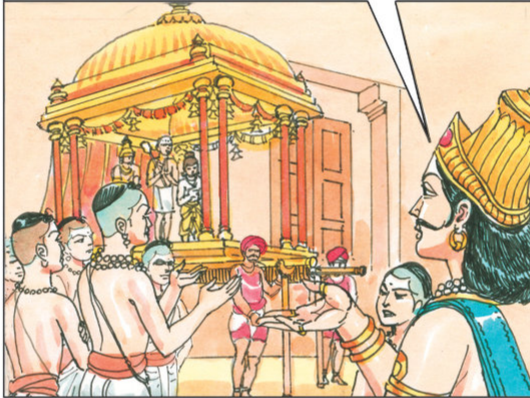

ಮಡಾರಾಜ,
ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ.
ಅದನ್ನು ಬೀಗ
ಡಾಕಿಬಿಟ್ಟ ಮೂವರು
ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲದೆ
ಆ ಕೋಣೆಯ
ದ್ವಾರವನ್ನು
ತೆರೆಯಲಾಗದು.

10

ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ
ಅಂಬಲವನಂ ದೇವರ
ಡಾಗು ಮೂವರು ಸಂತರ
ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಮಾಡಿದ. ಮೂವರ
ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು
ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ
ಮಾಡುತ್ತ ಆ ಬೀಗ ಡಾಕಿದ
ಕೋಣೆಯ ಬಳಿಗೆ
ತಂದರು.

ಅರ್ಚಕರೇ, ಅಪ್ಪರ, ಸುಂದರರ ಮತ್ಸು ಸಂಬಂಧರ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷೇಗ ಕೋಣೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ.

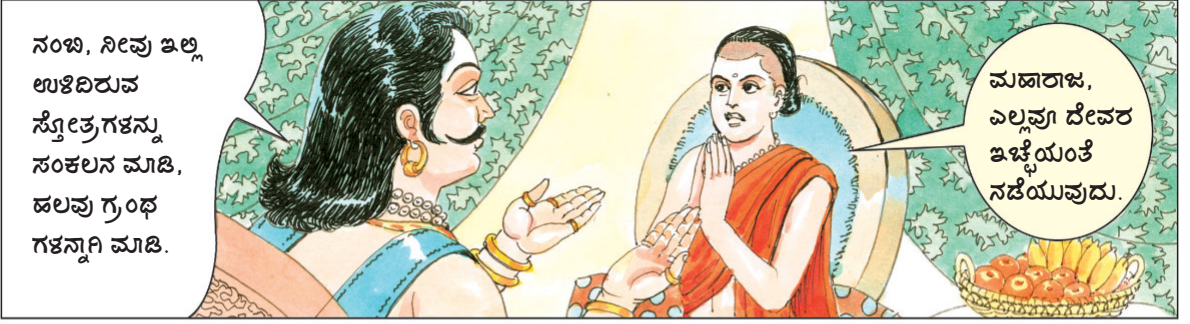
ಆದರೂ ಅರ್ಚಕರು
ಮೊದಲಿಗೆ, ಸಂತರ
ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತಂದ ಮತ್ಸುಕ್ಕೆ
ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲಾಗದು ಎಂದು
ಭಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಂಱ
ಮತ್ಸು ರಾಜರಾಜ ಇವರಿಬ್ಬರೂ
ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ,
ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಸಂತರ
ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ
ನೀಡಿದರು. ಅವರಿಗೂ ಸಂತರ
ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು.
ಕೋಣೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು
ತೆರೆಯಲಾಯಿತು.

11

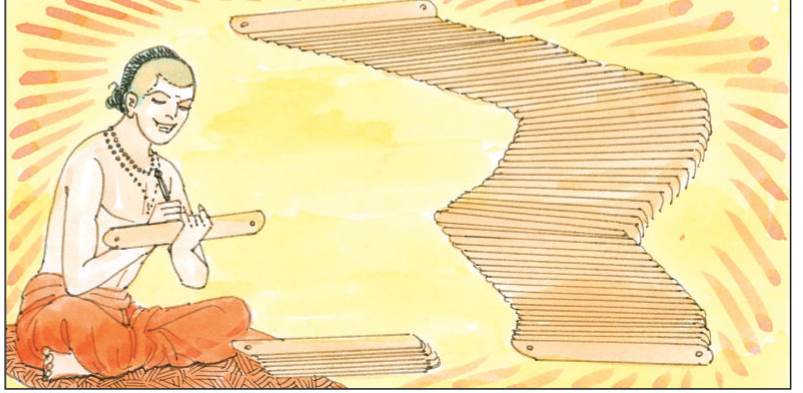
ರಾಜ ಮತ್ತು ನಂಱ ಆ ಕೋಣೆಯ ಒಳಗೆ ಜೊಕ್ಕಾಗ ಅವರಿಗೆ ಆಘಾತ ಕಾದಿತ್ತು. ಬಹುಪಾಲು ತಾಳೆಯ ಗರಿಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು
ಬಿಳಿ ಇರುವೆಗಳು ತಿಂದು ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಕೇಳಿಬಂತು.

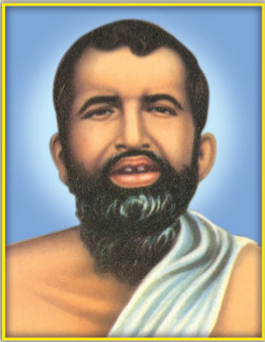
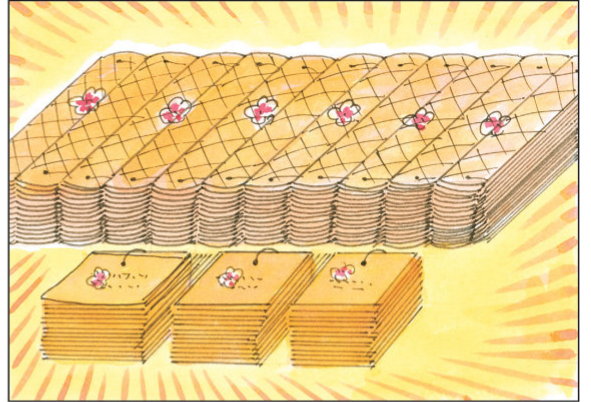
ಕೇಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ
ಕೆಲವನ್ನು ಮತ್ಸು ನಾನು
ಉಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಉಳಿದವನ್ನು
ಬಿಳಿಯ ಇರುವೆಗಳು ನಾಶ
ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

13 ನಂಜಯು ಅಪ್ಪರ, ಸುಂದರರ, ಸಂಖಂಧರ ಇವರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಲಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ, ಏಕು ದಿವ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನಾಗಿ ಸಂಕಲನ ಮಾಡಿದ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಕಲನ ಮಾಡಿ, ರಾಜನ ಬಯಕೆಯಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹತ್ತು ರಚನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ. ಹೀಗೆ ನಂಜಯು ಶೈವ ಮತದ ಹನ್ನೊಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಕಲನ ಮಾಡಿದ.

ಮುಂದೆ ಅನಪಾಯ ಚೋಳನ (ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಚೋಳ) ಬಯಕೆಯಂತೆ ಶೇಷಿಚಾರ್ ಕವಿಯು 'ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ' ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಚಿದಂಬರಂನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜನು ಅದನ್ನು ತಾಮ್ರದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ, ಹಳೆಯ ಹನ್ನೊಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದನು. ಸಾವಿರಾರು ಹಳೆಯ ತೇವಾರಂ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದವು ತಿಂದು ನಾಶವಾದವು; ಕೇವಲ 8250 ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇಂದು ಉಳಿದಿವೆ.

- ಎಳೆಯ ಬಿರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಾಗಬಹುದು; ಆದರೆ ಅದು ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಬಾಗಿಸಿದರೆ, ಅದು ಮುರಿದು ಹೋಗುವುದು. ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಬಹುದು.
- ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಬಗೆಯವರು, ಮೌನವಾಗಿ ತಾವು ಮಾತ್ರ ಅದರ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತ ಮೇಲೆ ತಾವು ಒಬ್ಬರೇ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆನಂದಪಡುವುದಿಲ್ಲ; ಉಳಿದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - "ಒನ್ನಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ" ಅಂತ.

— ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು